

STUDENTEN-WEEKBLAD.

Redacteuren: J. B. H. Coenen, D. de Iongh Wz., N. G. Kam,
S. H. Stoffel, C. E. van der Stok, Th. F. Vreede.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar.

De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

UITGEVER:
J. WALTMAN Jr.
DELFT.

Inzendingen die Dinsdagmiddag 12 uur niet aan het redactie-adres zijn bezorgd, kunnen niet meer in het eerstkomend nummer worden opgenomen.

Het adres voor redactie en administratie is: Binnenwatersloot 33.

Uit de Redactie getreden:

F. A. BODENHEIM.
A. C. A. PLASSCHAERT.

Lid der Redactie geworden:

S. H. STOFFEL.
N. G. KAM.

Eerstvolgende REDACTIE-VERGADERING
op Dinsdag 30 September, 4 uur, bij den heer
N. G. KAM, Koornmarkt 72.

Een Nieuwe Jaargang.

Voor degenen, die 't Weekblad al een of meer jaren gelezen hebben is 't onnoodig, om niet te zeggen overbodig, om nog eens te vertellen, wat 't Weekblad is, en wat 't zijn moet en zoo; tenminste in een korte feestrede, wat dit schrijven beoogt te zijn.

Het is dus in de eerste plaats tot onze allerjongste corpsleden, dat ik een paar dingen wil zeggen. We hebben hier een Corps, en dat heeft vereenigingen, die allemaal voor ons welzijn en vermaak zorgen, ons voedsel, zowel vloeibaar als in vasten vorm en onze gezelligheid levert de Sociëteit, onze behoefte aan lichaamsinspanning bevredigen de Sportvereenigingen, onze behoefte aan geestelijk voedsel — nou, daarvoor mot je bij 't Weekblad niet wezen, vraag dat maar aan de menschen, die 't twee, drie, vier jaren gelezen hebben, of 't ooit hun geestelijken honger verzadigd, of ook maar gestild heeft, tenzij 't hun geestelijke maag zoo in de war gebracht heeft, dat ze in dat opzicht overvuld zijn geraakt. Toch vervult 't Weekblad een belangrijke functie. We hebben allemaal wel eens iets, dat ons na aan 't hart ligt, iets waarover we denken en nog eens denken, want we zijn nou eenmaal allemaal menschen, en: „de mensch denkt”, zegt Spinoza. En over zulke dingen willen we wel eens praten ook, omdat ze in ons feitelijk, dat is innerlijk, leven een belangrijke plaats innemen. We willen onze gedachten op dat punt eens formuleeren, en dan voelen we een bepaalden drang, om ze te toetsen aan die van anderen, in elk geval, om ze aan anderen mee te deelen, niet zoo zeer om die anderen daar nou eens gelukkig mee te maken, dan wel voor ons zelf. Nu weten we zelf heel wel, wanneer zoo'n gedachte een beetje de moeite waard is, en als we dat weten, dan wordt die drang, om er uiting aan te geven, des te sterker, en dan is 't heel prettig, om een middel te hebben, om dat ding aan anderen te vertellen, er anderen van „mee te deelen”. Dit middel is 't Studenten-Weekblad.

Er is een band, die ons bindt, in elk geval daartoe bestemd is: 't Corps — zou 't niet goed zijn, dien band wat wezenlijk, wat echt te doen zijn, zou 't niet goed zijn om tenminste onder de min-of-meer-gelijk-of-überhaupt-voelenden dien band door wat gedachtenwisseling eenige vastheid te geven? We geven dus, wat we te zeggen hebben, en formuleeren dat

zoo goed, als we kunnen: iedere gedachte op zichzelf heeft waarde voor anderen, al was 't alleen als afschrikkend voorbeeld, en iedere formulering en uitzegging onzer eigen gedachten heeft waarde voor ons zelf. De redactie neemt alles aan, dat van eigen geest getuigt, of wat van eenig belang is voor ons als student-mensch; als 't tenminste niet al te kinderachtig is. En dan nog: er zijn hier tal van kwesties in 't corpsleven, die belangstelling verdienen, — die slechts dan voldoende besproken worden, als er een blad is, waarin die bespreking plaats vindt; er worden hier tal van vergaderingen gehouden, waarvan 't weekblad verslagen geeft, bovendien geeft 't, voor zoover dat gewenscht wordt geacht, berichten en mededeelingen, meer voor plezier van de lezers dan voor dat der redactie.

Dat is mijns inziens 't doel van ons blad; in hoeverre 't aan dit doel beantwoorden zal in 't komende jaar hangt af van degenen, die er in schrijven; ook van u, eerste-jaars, waaronder er, naar mijne meening, verscheidene zijn, in staat om binnenkort deel te gaan nemen aan onze conversatie, m. a. w. in 't blad te schrijven, voor wie 't in elk geval goed is, er naar te luisteren, m. a. w. 't blad te lezen.

En hiermede, mijne heeren, breng ik u, namens de redactie onzen redactioneelen gelukwensch.

S. H. STOFFEL.

Excursie naar Dusseldorf.

Een beschrijving, een bespreking van de tentoonstelling, ik waag mij er niet aan. Ik zou niet weten waar te beginnen, nog minder waar te eindigen. Geheele boekdeelen zou men er over kunnen schrijven en nog zou men geheele afdeelingen overslaan. Ik zal het dan ook kalm overlaten, aan meer bevoegde schrijvers, in technische tijdschriften.

Over de bezoeken aan de fabrieken echter een enkel woord. De eerste dag gingen we naar Oeking, vijf min. van de fabriek vandaan hoorden we muziek, we dachten eerst aan een ovatie ter onzer eere, het bleek echter een Duitsche Kriegerverein te zijn, die met veel bier haar zoo-veelste verjaardag vierde. In de fabriek zelf, was het voornaamste wat mij trefte, de wielengieterij en vormerij. De baas liet ons zien het voordeel om een halve bol voor den vorm van de gietkop aan te nemen. De rede hiervoor is, dat een bol een kleiner oppervlak heeft dan een kegel met dezelfde inhoud. De gietkop heeft dan minder last van afkoeling, het staal kan beter de verborgen hoekjes aanvullen.

Jammer dat we het gieten zelf niet bijwoonden, het gebeurde pas om half zes, en we zouden dien avond nog naar de Marineschauspiele gaan. Zeer indrukwekkend waren de Martin-Siemensovens, bij het openen der deuren liep zelfs de meest ijverige deelnemer weg.

Den volgenden dag gingen we naar Grafenberg, een bezoek brengen aan de fabriek van de firma Haniëll & Lueg. Hier kon men zien, welk een verbazende snelheid de techniek bereikt heeft in het gieten van buizen. De buizen werden twee aan twee gegoten, in een kwartier waren 4 buizen gegoten. Een eindje verder in de smederij stond een enorme smeedpers, die gedeeltelijk hydraulisch, en gedeeltelijk met stoom werkte. Een dikke scheepsas lag er in gloeiende toestand onder; het was werkelijk een imposant

gezicht, te zien hoe alleen door het draaien aan een paar handles zoo'n kolossaal stuk ijzer in alle mogelijke richtingen gekneed werd als stopverf.

Donderdag overdonderde ons Ernst Schiers met zijne kolossale schaaftanken, zijne enorm lange draaibanken, verder een bank waarin een gladde ronde schijf werd gezet, en die na verloop van eenigen tijd als een tandrad er weer uitkwam, men had er geen omkijken naar.

Verder een zeer interessante inrichting om vormwielen te freezeen, enfin schwamm darüber, anders kwam ik nooit tot een eind.

Van de vierde fabriek voor Locomotivbau de Hohenzollern, kan ik helaas niets vertellen, het toeval wilde dat enkele studenten 's avonds zeer laat een gezellige bijeenkomst hadden met de directie van de Hohenzollern, de meesten konden daar niet tegen, en mankeerden 's ochtends om 8 uur op het appèl.

Veel, haast te veel, om het zoo gauw te verwerken, hebben we die vijf dagen van ons vak geleerd en als het de andere deelnemers der excursie gaat zooals mij, dan moet er door hun gemoed een gevoel van dankbaarheid trillen, in de eerste plaats voor onzen hoofdleraar, prof. Dijkhoorn, die het initiatief tot deze tocht nam, en die er gaarne tijd en moeite voor over had. Hij heeft onzen dank in hooge mate verdiend. In de tweede plaats zijn we dank verschuldigd aan de hoogleraren Ravenek en Franco, die zich noch door de warmte, noch door vermoeidheid lieten afschrikken om de leergraage jeugd te onderwijzen.

Was het echter te verwonderen, dat na zoo'n vermoeiende excursiedag oud en jong in „Weinrestaurant Klein” rust zocht voor de afgetobde hersenen en uit de vonkelende Johannisberger wijn nieuwe krachten voor den volgenden dag verzamelde. Hollandsche liederen, het „Wilhelmus”, „in ons groen, groen knollenland,” klonken door de zaal en in een speech werd zelfs de Vries en te Winkel in verband gebracht met de decoratie van prof. Ravenek tot ridder van de Ned. Leeuw. Van een bloemenmeisje gaan ook een paar verhalen rond, met twee Noren en een Griek werd kennis gemaakt en menig studentengrapje werd uitgehaald.

Een zwemwedstrijd werd georganiseerd, de geleerde heeren zaten in de jury en een kroegcommissaris loofde een flesch champagne uit voor den winner.

Jammer voor je, Hubrechtse, het ging niet door. Met genoegen kunnen we ook terugdenken aan de gezellige maaltijden in hotel Monopole, en aan den avond in het Apollo-theater, waar we „de kleine Cohn” voor het eerst hoorden. Werkelijk deze excursie is in alle opzichten geslaagd.

v. d. S.

Marie Madeleine. *)

SIBYLLE: — — — — —

Wenn ich an die Liebe denke, so seh ich immer ein Weib auf hohem Thron. Und um sie herum Hügel von Toten und Verwundeten!

Kinderleichen und tote Greise, veröchelnde Männer und sterbende Frauen, Jünglinge, die ihren letzten Kampf kämpfen, und Mädchen in ihrer Todesnoth!

Und alle die brechenden Augen sind anbetend empor gerichtet zu dem Weibe auf dem hohen Thron, zu dem Weibe mit den abgründtiefen Augen und dem Siegerlächeln.

MAXIMILIAN: (verträumt). Und die Luft ist schwer von dem Sterbegestöhn, und die Qualen sind wie das Meer, endlos — — und grenzenlos!

SIBYLLE: (mit schleppender Stimme) Aber das Weib lächelt und lächelt. — — — — —

*) *Auf Kypros*, von MARIE MADELEINE, Berlin. Dreizehnte Auflage. Vita, Deutsches Verlagshaus.

Die Drei Nächte, Liebeslieder von MARIE MADELEINE, Berlin W. 62. Verlagsgesellschaft Dr. Sklarek & Gutmann.

Meer nog, dan de in haar dichtbundel „Auf Kypros” voorkomende „Glaubensbekenntnis” lijkt mij dit de juiste uitdrukking voor de geest, waarvan Marie Madeleine's kunst doortrokken is. De liefde, de wild-opbruisende hartstocht harer liederen, is geen vreugdedienst, geen Aphroditeverering, die jubelend offert — het is een demonische natuurkracht, geweldiger als alle andere „das einzige Gefühl, das noch stärker ist als der Trieb der Selbsterhaltung”!

En de menschen, zoowel mannen als vrouwen, zij zijn de willooze subjecten, de slaven dezer wereldmacht, die hunne schoone, blanke lichamen doorsiddert, hunne lippen doet gloeien van onstilbaar verlangen en waaraan zij zalig-glimlachend te gronde gaan.

Voorwaar een ontzettender, meer grandioze tragiek is moeilijker denkbaar!

Nog tragischer echter is het lot van hen, die een hooplozen strijd tegen hun demon durven voeren, die hun kracht en energie verspillen in dien kamp met hun verschrikkelijken „Trieb”, welke, onbevredigd, gedachten en geest beheerscht en de ziel verteert. Zij bedrijven niets als „Gedankensünde”;

„Gedankensünde, die das Schlimmste sind”, weil sie nur zerstören und nicht schaffen, — „weil sie eine Sünde sind wider das heilige Leben!”

Aan hen dien brutalen, doch waren en natuurlijk-gezonden oproep, die als helder bazuingeschal de rij der Kyprossche gedichten opent:

„Ihr, die ihr hungert nach Genüssen;
ihr, die ihr dürstet nach Zärtlichkeiten,
nach Lippen, die eure Lippen küssen
und über eure Glieder gleiten;

Ihr, deren überquellende Kraft,
deren Jugendkraft sich selber verzehrt,
ihr, die dem Flehn eurer Leidenschaft
in Träumen nur Erhörung gewährt, — —

Lasst die Schmerzen, die euch durchglühen,
die heimlichen Gluten zu Flammen werden!
Betet im Staube auf euren Knien:
„Aphrodite! — Herrin der Erden!”

— — — — —

* * *

Alvorens sommige harer gedichten nader te bespreken, een enkel woord over de beoordeeling, die Marie Madeleine's kunst in ons land is ten deel gevallen. In tegenstelling met den heer Henri Borel, die een zeer waardeerdend, ja enthousiast artikel in de „Groene” aan haar wijdde, zijn onze dag- en weekblad critici maar matig met de nieuwe dichteres ingenomen. Velen noemden haar „onfatsoenlijk” (!) en de kunstericus van de „Nieuwe Rotterdammer” ontzag zich niet door laffe, would-be geestigheden als: „minne minnedichten” van een „hooggeplaatse, doch laaggezonden vrouw” het peil zijner critiek aanmerklijk te verlagen.

Zooals gewoonlijk heeft men ook deze kunstuiting in plaats van met een zuiver-artistieke, met een paedagogisch-moraliseerende maatstaf gemeten. In plaats van de litteraire waarde der gedichten te onderzoeken, heeft men zich de griezelligste voorstellingen gemaakt van wat er wel gebeuren zou als de in „Auf Kypros” neergelegde opvattingen en gevoelens eens het algemeen eigendom der menschheid werden. — — — — En men noemde de jeugdige dichteres onfatsoenlijk, zedebedervend. — — — —

Dit eeuwig en altijd naar een strekking willen zoeken lijkt mij de grootst mogelijke degeneratie der kunstcritiek, die daardoor tot kleingeestig schoolmeestersgemoraliseer verlaagd wordt. Marie Madeleine zelf zal natuurlijk allermint met hare gedichten een soort propaganda voor hare gevoelens bedoeld hebben, waarvan zij niet schroomt de fatale, zelf-verteerende invloed te bekennen.

„Ich weiss es ja, dass ich verloren bin,
Den nichts kann meinen grossen Durst

[mir kühlen,

Ich weiss es ja, dass ich verloren bin,
Und, wieder einsam, will ich weiter ziehen
Und heimlich sacht in meinen Wunden wühlen”.

en:

„Ich bin so müd', so bitter müd'.
All' meine Schlösser wurden Scherben!
Durch meine Seele klingt das Lied
Von jenen, die im Frühling sterben!“

En dit is het juist, wat haar kunst, — den voortreffelijken vorm daargelaten —, zoo wonderschoon maakt. Achter het helle rood harer fel-oplaaiende hartstocht greinst grauw en mat de weemoed en wanhoop van haar lot, de verpletterende last van hare zelf-verteerende passie.

De bekrompen philister, die hiervoor ongevoelig is, kan men slechts beklagen: hij is voor de kunst onherroepelijk verloren!

* * *

Onder alle, in „Auf Kypros“ voorkomende, gedichten staat m. i. wat den vorm aangaat, „Moriturus“ verre boven aan; moge de inhoud misschien niet van lichte perversiteit zijn vrij te pleiten, de vorm getuigt van buitengewoon-forsche zeggingskracht:

MORITURUS.

Auf deinen Wangen hektisches Rot,
Auf deinen Lippen ein Schrei nach Lust!
Zu Häupten des Bettes steht der Tod, — —
Und weist du auch, dass du sterben musst,

Das du ruhen wirst in der Wintererd',
Dass du schlafen wirst, — und die Nacht ist kalt,
Wenn der Nordwind über die Gräber fährt,
Wen die Eulen schreien im Wald.

Schreckt dir das Sterben? — Ich weiss, ich weiss,
Deine scheue Jugend zittert vor Pein,
Und dein trotziger Stolz verlangt so heis,
Von küssenden Lippen besiegt zu sein!

Ich hab' meiner Sinne Brand gekühlt
in aller Laster höllischer Schar;
es hat mein sündiger Mund gewühlt
auf manchem lechzenden Lippenpaar,

Aber ich küsste noch nie wie heut,
wie heut deine Brust, die sich röchelnd hebt,
indess dein hagerer Jünglingsleib
in Todesschauern erbebt.

Du mein Geliebter, der Sterben soll,
der sein Leben in Kinderträumen verschlief,
ich küsste noch nie so verzweiflungsvoll,
so liebeszitternd, so sehnsuchtstief!

Eine Stunde noch! Eine Stunde nur,
du Gewaltiger zu Häupten des Betts! — —
Und ich höre das hastige Ticken der Uhr
zu — — — Häupten — — des — — Betts!

Ten slotte wil ik eenige harer gedichten, die mij het meest getroffen hebben, citeeren.

Ik geef ze gewoon zooals ze zijn zonder verder commentaar of beoordeeling: de lezer kan het best zelf zijn oordeel vormen en mij stuit het deze frissche bloesems der poesie met de modder van banale besprekingen te bespatten.

BOHÈME.

Nun lösche mir die fiebernde Glut,
die dein gieriges Küssen in mir entfacht.
Mein brennendes, rotes Zigeunerblut
ist sturmgepeitscht wie die rasende Flut.
Nimm' dich in Acht!

Ich liebe dich nicht. Mein Herz gehört
meinem blonden Liebsten im fermem Land.
Ich liebe dich nicht. Doch es begehrt
dich die qualvolle Sehnsucht, die mich verzehrt
wie Flammenbrand.

Ich bin so jung, und ich bin so heiss,
Und ich sehne mich nach der einen Nacht!
Ich werde kommen auf dein Geheiss.
O du! Und wie ich zu hassen weiss — — —
Nimm dich in Acht!

SOMMERNACHT.

Viel Stimmen rauschen und flüstern
und raunen so zartlich sacht
in sterdurchleuchteten Düstern
duftflutender Sommernacht.

Es steigt der süssen Sünden
wollüstig zitternder Chor
aus den quellenrauschenden Gründen
Sehnsüchtig zum Himmel empor.

Johanniskäfer durchschwirren
das Thal mit zuckendem Schein.
Am Himmel die Wolken irren
und hüllen die Sterne ein.

An allen Büschen und Bäumen
quellen die Knospen mit Macht.
Ich kan nicht ruhen und träumen
in der seligen Sommernacht.

Ich wollte, du kämest geschritten
zu mir in den stillen Grund
und legtest die kühlen Lippen
auf meinen brennenden Mund.

Ich weiss, mein zitterndes Sehnen,
das stürbe heimlich und sacht,
erstickt von Küssen und Thränen
in der seligen Sommernacht.

Es wuchern viel wilde Triebe,
und die schwüle Luft ist schwer
von all' der brennenden Liebe
und dem leuchtenden Duft umher.

NOTTURNO.

Ich habe in mein dunkles Haar
einen Kranz von weissen Rosen gedrückt.
Ich bin so schön, wie ich niemals war, — —
zum Opfer hab' ich mich geschmückt.

Es steht mein Mund in rotem Brand;
in meinen Augen träumt ein Licht;
zu Boden gleitet mein Gewand, — —
ich warte! — Warum kommst du nicht? —

Und willst du, dass ein anderer kühlt
die Glut, die du in mir entflammt,
und dass ein anderer zittern fühlt
meiner jungen Glieder weissen Sammt.

Und sollen eines andern sein
die Blüten, die ich dir geweiht?
Ich starre in die Nacht hinein,
und meine Seele schluchzt vor Leid. —

HERBSTLICHT.

Ueber der schweigenden, weiten Flur
ruht wie ein Schleier des Herbstes Hauch.
Totenstille! Ein Vogel nur
klagt in dem welken Hollunderstrauch.

Herbstzeitnebel durchziehen die Luft,
und sie legen sich sacht, so sacht
über die Steine der Hünengruft,
über der Gräser verblühende Pracht.

Und in der Sonne letztem Strahl,
der die welkende, braune Haide durchzieht,
zittert's wie Sehnsucht und Todesqual,
gleich einem Feuer, das sterbend verglüht.

Das sterbend verglüht auf der weiten Haid'
mit ihrer dorrenden Blüten Duft.
Meine junge Seele zittert vor Leid,
es liegt so viel Sterben in der Luft.

Der tönende Nachtwind singt ein Lied.
Ein trauriges Lied! Ich kann es verstehn:
von Sommerblumen, die längst verblüht,
vom Scheiden und Nimmerwiedersehn.

REGEN.

Ein Regentag! Es rieseln graue Tropfen.
Ich hör sie leise an die Fenster klopfen.

Wie Thränen hängen sie an allen Bäumen,
Still klingt ihr Flüstern in mein müdes Träumen.

Und es erblüht in dunklen Seelentiefen
die süßen Töne, die so lange schliefen.

Die ich verloren glaubte und vergessen,
Weil ich viel wilder Lieder mich vermessen.

Wo sind sie jetzt? — An's Fenster schlagen Tropfen,
Ich höre nichts als meines Herzens Klopfen.

Und jenen ersten Liedes leises Tönen,
mit seinem grenzenlosen, tiefen Sehnen.

Mit seinem unverstandenen Verlangen,
mit all dem Schmerz, der nie zur Ruh' gegangen.

Ich höre nichts als meines Herzens Klopfen; —
an's Fenster schlagen müd die Regentropfen.

September 1902.

J. B. H. COENEN.

Een Socialistisch leesgezelschap.

De S. D. P. C. te Delft heeft het plan opgevat bij voldoende medewerking een Socialistisch leesgezelschap te stichten voor die studenten, welke belangstellen in het maatschappelijk leven in het algemeen en in de Sociaal-democratische beweging in het bijzonder, waardoor de gelegenheid zal worden gegeven kennis te nemen van het beste wat binnen- en buitenland op dit gebied oplevert.

Vooraf zal het doel van het leesgezelschap zijn meer kennis te verspreiden omtrent de belangrijke theoretische en tactische stroomingen in de Sociaal-democratie, die vooral in de laatste jaren tot uiting zijn gekomen.

Het spreekt dus vanzelf, dat in de eerste plaats buitenlandsche tijdschriften als „Neue Zeit“, „Sozialistische Monats-

hefte“, „Mouvement Socialiste“ e. a. in aanmerking zullen komen om in het leesgezelschap te worden opgenomen, daar dergelijke tijdschriften niet door iedereen particulier kunnen worden aangeschaft. Wij vertrouwen, dat ons plan met instemming zal worden begroet door de velen, die een meer dan oppervlakkige kennis wenschen te vergaren over de groote maatschappelijke vraagstukken van onzen tijd. Verder stellen wij ons voor de abonnés de gelegenheid te geven gebruik te maken van bibliotheek der S. D. P. C.

Maar wij kunnen nog niets nader besluiten, alvorens wij weten, dat het leesgezelschap voldoende deelname zal erlangen, aangezien de risico der oprichting natuurlijk zeer groot is.

Gaarne zouden wij dus nu reeds toezeggingen ontvangen van abonnement, bij eventueel tot stand komen van het plan.

Eindelijk hopen wij, dat het niet noodig zal blijken, de menschen nog eens extra te moeten aansporen, maar dat van af den beginne de medewerking flink zal zijn.

Ik verwacht grooten toevloed van abonnés.

N. G. KAM.

Delftsche Studenten Geheel Onthouders
Vereeniging.

Wij veronderstellen, dat onder de nieuw-aangekomen eerste jaars leden van het D. S. C. velen zullen zijn, die sympathie gevoelen met het streven onzer vereeniging en ons willen steunen in den strijd tegen den alkohol. Wij noodigen hen dus uit zich bij onze vereeniging aan te sluiten, waartoe men zich kan wenden tot een der ondergeteekenden, die ook gaarne bereid zijn tot nadere inlichtingen.

Het bestuur der D. S. G. O. V.

F. C. HUYGEN, pres; Haagweg 134.

D. M. G. KOCH, seer; Oude Delft 196.

N. G. KAM. thes; Koornmarkt 72

Telegrammen.

Donderdag 25 Sept. P. S. Als een blijk van de goede betrekkingen, die tusschen Hoogleraren en Studenten aan de P. S. bestaan, zij vermeld, dat een Hoogleraar onbevreesd belangrijke geldsommen bij zijn toehoorders deed circuleeren.

Dit sprekend bewijs van vertrouwen kan door ons niet genoeg geapprecieerd worden.

ADVERTENTIEN.

PORTE- FEUILLES.
KOORNMARKT 83.

Goede Portefeilles 100 × 75 cM.	f 2,25
id. id. met drie kleppen	3,20
Goede Portefeilles 150 × 100 cM.	5,00
id. id. met drie kleppen	6,50
Portefeilles in alle deelen zwaarder met rond handvat en sierlijk naambordje,	
101 × 76 cM. f 4,20.	150 × 100 cM. f 7,50.
Idem met vier kleppen,	
101 × 76 cM. f 6,10	150 × 100 cM. f 10,75.

Bierbrouwerij IJsfabriek

P

voorheen A. VAN BERCKEL & ZONN.

SPECIAL

PILSENER BIER.

1 OCTOBER wordt GEOPEND het

Vegetarisch Restaurant
„THALYSIA“

Noordeinde N°. 32.

Geopend van 's morgens 10 uur tot 's avonds 7 uur.

Gelegenheid tot eten à la carte van 4-7 uur.

Aanbevelend, J. G. SLIEKER Jr.

RIJ-JOOL.

De ondergeteekende houdt zich, evenals vorige jaren, beleeft aanbevolen voor de levering van

WIJNEN, CHAMPAGNE enz.,

bij de a. s. feesten.

Aanbevelend,

J. J. G. BOERE,

Telefoon No. 188.

Hypolitusbuurt No. 2.

F. J. RAAR, Nieuwstraat 6.

Huren van Piano's van af f 5,- per mnd.

Orgels van af f 2,- per mnd.

Men vrage hiervoor onze speciale conditiën.

N.B. Heeren Studenten en allen, die tijdelijk gebruik kunnen maken van een instrument, brengen wij deze onze afdeeling bijzonder onder de aandacht.

BIJVOEGSEL

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van VRIJDAG 26 SEPTEMBER 1902.

REDE

GEHOUDEN DOOR DEN

President van het Delftsch Studenten-Corps,
den Heer A. S. C. STOOP,

bij gelegenheid van de plechtige Inauguratie der Candidaat-leden,
op Vrijdag 26 September 1902.

Alvorens tot het inaugureeren van de candidaat-leden over te gaan, is het allereerst U,

Mijne Heeren Senatoren, Honorair-Senatoren, bestuurderen der corpsverenigingen, U allen, Mijne Heeren Leden van het D. S. C.,

die ik mijn hartelijken dank wil brengen, voor Uwe ge- waardeerde tegenwoordigheid alhier.

Waar wij telken jare aan het einde van den cursus het verlies van veel onzer leden te betreuren hebben, zoo brengt tevens de aanvang van iederen cursus ons nieuwe krachten om de gedunde gelederen aan te vullen.

Steeds op den derden Vrijdag van September, trekken wij op naar de Stads-Doelen om te vieren ons schoonste feest, door op plechtige wijze die nieuwe leden in ons midden op te nemen, en Uwe groote opkomst is ons een bewijs van Uwe belangstelling in hen, een bewijs van Uwe belangstelling in ons Corps.

Ik hoop, dat dit hun ten voorbeeld moge strekken en dat zij later met U op waardige wijze zullen medewerken tot het instandhouden, tot het doen toenemen in grootheid van ons D. S. C.

Candidaat-leden!

Mij zij thans het voorrecht gegund U voor het laatst te mogen toespreken onder dezen naam. Een voorrecht noem ik het, want waar gij op het punt zijt een nieuw tijdperk van Uw leven in te gaan, zoo mag ik hopen dat deze laatste tot U geproken woorden van eenigen invloed op Uwen studententijd zullen wezen en al wordt gij thans te veel beziggehouden met de blijde gedachte weldra geheel vrij te zullen zijn, ik zal tevreden wezen, indien toevallig iemand bij hetgeen ik meen U te mogen zeggen, baat zal kunnen vinden.

Weest verzekerd, dat wat ik U zal mededeelen, mij persoonlijk ernst is.

Toen gij op den avond van den 5den September voor 't eerst voor ons zijt verschenen, heb ik U gewezen op uwe plichten, die gij gedurende Uwen proeftijd te vervullen zoudt hebben en ik heb U gewaarschuwd voor vele gevaren, die U hierin te wachten stonden en hoewel ik thans een enkele maal daarmede in herhaling zal vallen, ik acht het van voldoende belang U dit nog eens mede te deelen.

Gij zijt gedurende die weken verplicht geweest te voldoen aan alle eischen die U gesteld zijn geworden, te antwoorden op alles wat men U gevraagd heeft. Men heeft U uit Uw optreden en uit Uwe antwoorden leeren kennen. Daarna heeft men U kunnen wijzen op Uwe fouten. Men heeft U tevens bekend gemaakt met allerlei tot nog toe voor U verborgen toestanden, zooals zij voorkomen in onze Studentenwereld, zooals zij voorkomen in de maatschappij, ten einde U te wapenen tegen veel kwaad, dat door Uwe onbekendheid ermede, zich van U zou kunnen meester maken, nu gij over wordt gelaten aan U zelve.

Men heeft vaak gelachen om Uw oordeel, den spot gedreven met Uwe beweringen, om te zien in hoeverre gij in staat waart ze te kunnen volhouden. Men heeft Uwe principes weerlegd, Uwe idealen vertrapt, men heeft U vernederd op ruwe onbeschaamde wijze om U te doen gevoelen Uw kleinheid en om U aan te toonen hoe zwak gij nog staat indien gij op harde wijze wordt beproefd. Men heeft doen vallen wat in U is, want hij, die nooit gevallen is, heeft geen besef, van 't geen er noodig is om vast te staan. En vaststaan moet gij als een rots, teneinde het hoofd te kunnen bieden aan de gevaren, die U bedreigen.

Gij zult ondervonden hebben, dat er onder ons ook zijn geweest, die U hebben vernederd, louter uit eigen genoegen, een bruto vermaak zonder meer.

Zelfs een diep betreuenswaardig voorval heeft zich dezen groentijd voorgedaan, hoewel het boven allen twijfel verheven staat, dat een dergelijk voorval niet met opzet heeft plaats gevonden. Wij kunnen niet anders dan onze verontwaardiging uitspreken over een dergelijk ruw optreden tegenover candidaat-leden. Laat dit U allen een les zijn geweest voor een volgende groentijd en laat ons hopen, dat het gebeurde met volkomen genezing van het betrokken candidaat-lid moge eindigen.

Ik heb getracht U aan te toonen die hoogere bedoeling, die er in deze voor U zoo raadselachtigen tijd gelegen is geweest; nu gij dit weet laat dan ook geen wrevel achterblijven tegen hen, die het goed met U meenden. Het is een voorrecht dat gij hebt gehad boven de niet-leden van ons Corps.

Nu is dit alles voorbij en indien straks mijn hamer gevallen zal zijn, zult gij in staat moeten wezen op U zelf te kunnen staan.

Hierover wensch ik U eerst nog iets mede te deelen.

Gij behoort onder de zoo bevoorrechtten, die gelegenheid en tijd in overvloed hebben om buiten Uwe studies, van alles te kunnen leeren, maar in den aanvang zal het U vreemd zijn.

Gij zijt niet gewend aan die absolute vrijheid, die gij hier genieten zult en er zullen er onder U misbruik van maken en velen zullen dat eerst inzien als het te laat is.

Ieder jaar geeft ons voorbeelden van hen, die niet bestand zijn geweest tegen de verleidingen, waaraan zij blootstonden, die ons Corps verlaten hebben in ongelukkiger omstandigheden dan zij er in toetraden.

Ik hoop dat er onder U slechts weinigen zullen zijn.

Uwe ouders of voogden hebben U naar Delft laten gaan, in de hoop dat gij de verwachtingen, die zij koesteren van Uw verblijf alhier, niet zult beschamen.

Gij behoort dankbaar te wezen voor de opvoeding die zij U gegeven hebben en behoort dit te toonen door Uw gedrag alhier. Vergeet daarom nooit de lessen die zij U van jongs af aan hebben ingeprent, die veel meer waarde voor U hebben, dan die van anderen, omdat zij U gegeven zijn door degenen, die U het meeste liefhebben.

Gij zijt tegenover hen niet alleen verplicht Uwe studies te volbrengen, maar ook om U te ontwikkelen op ieder mogelijk gebied. Mocht gij ooit ergens moeilijkheden ondervinden, wendt U allereerst tot hen om raad, doch mocht er verschil komen in hunne en in Uwe opvattingen, verlies nimmer uit het oog den eerbied, die gij hun verschuldigd zijt. Door een' openhartigen omgang tusschen U met Uwe ouders of voogden, zult gij veel vermijden, waarover gij later berouw zoudt gevoelen.

Na Uwe ouders hebt gij Uwe verplichtingen tegenover Uwe vrienden, die gij in ons corps zult maken. Tracht bovenal door hartelijkheid, door levenslust, door oprechtheid een opgewekte stemming in Uwen kring teweeg te brengen, gij zult er U het gelukkigst onder gevoelen.

Doe Uw best altijd dezelfde te zijn. Wees eerlijk, wees eenvoudig. Wacht U, U anders voor te doen dan gij zijt, om door vleierij of andere middelen in ons corps een rol te spelen, om een zekere mate van getaptheid te verwerven. Handel steeds, alsof er getuigen bij zijn en mocht gij in den aanvang door verlegenheid onaangename oogenblikken doorleven, op den duur zullen Uwe goede eigenschappen triompheeren en de publieke opinie zich ten Uwer gunste wenden.

Beschouwt het corps als een wereld in 't klein, waarin gij Uwe plichten hebt te vervullen in engeren kring. Gij kunt onder ons meer doen door Uwe persoonlijkheid omdat gij in zoo'n kleinen kring belangrijker factor zijt, maar tevens neemt gij zwaardere plichten op U. Harder, maar openhartiger zal menigmaal zijn het oordeel, dat men hier over U zal uitspreken, want jong als wij zijn, zeggen wij elkander zonder schroom de waarheid.

Hebt gij echter voor Uzelf de overtuiging naar eer en geweten gehandeld te hebben, dan behoeft gij U nooit te schamen, want valsche schaamte is de wortel van veel kwaad.

Bedenk, dat geen wereld zoo eerlijk moet zijn, dan onze kleine studentenwereld.

Hoewel ik U gezegd heb, Uwen studententijd te beschouwen als een leerschool voor Uw later leven, wil ik U waarschuwen

te gauw een oordeel over maatschappelijke toestanden te vellen. Menigmaal heb ik door leden van ons corps een oordeel hooren uitspreken over personen, verre boven hen geplaatst, verre hun meerdere in ouderdom, wetenschap en menschenkennis, waarbij de jarenlange ondervinding van zulke mannen geheel werd weggecijferd. Wacht U uit te spreken oordeelvellingen over personen en toestanden zoowel in onze studentenwereld als in de maatschappij, alvorens gij ze grondig ook door de praktijk hebt leeren kennen. Het is zoo gemakkelijk het werk van anderen af te breken.

Meent niet dat ik U wil raden onverschillig voor zulke zaken te zijn, integendeel; 't Is slechts eene waarschuwing tegen uitingen van jendige opwellingen, waarover gij later zelf spijt zoudt hebben en die U voor de wereld den naam van verwaand zouden bezorgen.

Er zijn in ons corps bronnen in overvloed om Uwe veelzijdige ondervinding uit te putten.

Ik wil U noemen de leeskamer der S. P., de Debating-Club en Vrije Studie. Bovendien den omgang met elkander. Waar gij komt uit zoo verschillende huisgezinnen, waarin gij allerhande opvattingen hebt hooren verkondigen, is het aan U ze te vergelijken en hieruit Uwe gevolgtrekking te maken.

Zoowel over sociale toestanden, over literatuur als over vele andere onderwerpen.

Nog iets, mijns inziens het belangrijkste, wensch ik U hier te noemen. Het is, de Godsdienst! Ik zal hier slechts weinig over zeggen, want naar ik hoop zullen de meeste Uwer hieromtrent eene vaste overtuiging hebben. Voor hen, met wie dit niet het geval is, kan ik niet beter doen dan ze toe te roepen: Tracht bovenal Uzelve eene vaste overtuiging hieromtrent te vormen, waarop gij steunen kunt in dagen van twijfel, zonder welke overtuiging het leven zijn hoogste waarde verliest. Niet genoeg kan ik laken den uitspraak van helaas maar al te velen, die U lichtzinnig zullen vertellen, dat dit slechts middeneeuwsche begrippen zijn, die met onze tegenwoordige kennis niet meer te rijmen vallen.

Zij zijn het die missen den vruchtbaren bodem, waarop zij al hunne handelingen moeten voortbouwen. En Uwe handelingen zijn de getuigen van Uw karakter, dat zich doet gelden in den kring Uwer familie, Uwer vrienden, in ons gansche Corps en later in de groote maatschappij.

Ik heb U gewezen op Uwe ernstige plichten, die gij als mensch in alle omstandigheden, welke Uwe positie ook ware, zoudt hebben te vervullen. Ik zal U thans wijzen op de speciale plichten, die gij hebt te vervullen als lid van het D. S. C. In geen enkel opzicht zullen deze beide met elkander in strijd zijn. Waar ik reeds aan velen onder U de vraag heb gesteld, waarom hij lid van ons Corps wenscht te worden en slechts van weinigen een eenigszins voldoende antwoord heb gekregen, zal ik in verband met de plichten U trachten duidelijk te maken de voorrechten die gij weldra zult genieten, van ons Corps en van zijne vereenigingen.

De corpswet schrijft U voor: te moeten voldoen aan alles, waartoe gij krachtens haar en de door het Corps te nemen besluiten verplicht zijt en hoog te houden de eer en de naam van het Corps.

Maar dit is lang niet alles, nog veel meer plichten wachten U, die zich niet door wetten laten voorschrijven:

Gij moet bovenal ons Corps leeren liefhebben.

Het is eene vereeniging van jonge mannen, met eenzelfde doel hier aanwezig, die zich verbonden hebben hunne gemeenschappelijke belangen te behartigen, en door aaneensluiting kunnen voorzien in veel dat zij anders zouden moeten missen.

Wij zijn als leden van het D. S. C. steeds verplicht elkander te steunen. Ons aller streven moet wezen één te zijn en hierdoor kunnen wij vormen eene zoo machtige corporatie.

Wij dragen de verantwoordelijkheid U op te nemen in ons midden, zonder dat gij er ooit iets voor gedaan hebt.

Wij vragen U slechts als ruil, Uwe toewijding, Uwe liefde.

Gij behoort te beseffen, dat het eene onderscheiding is die U hierdoor te beurt is gevallen en gij behoort er trotsch op te zijn. Van Uwe persoonlijke daden, zal voortaan afhangen de naam van ons allen, de naam van ons Corps. Bedenk dit ten allen tijde.

Neemt U dan ook voor nooit iets te zullen ondernemen, nooit iets straffeloos te zullen aanhooren, dat is tegen een der onzen.

Houdt hoog Uzelve opdat hoog blijve de naam van ons Corps.

Gij zult in ons Corps vinden een groot aantal vereenigingen en gezelschappen, die U in de gelegenheid stellen U op ieder gebied te kunnen oefenen. Ik heb U reeds diegene genoemd, waardoor gij op geestelijk gebied Uwe kennis kunt vermeerderen (de Debating, Vrije Studie en de leesaal der S. P.) zonder nog te spreken van de vele disputen, die gij onder elkander kunt vormen. Gij kunt in ons Corps lichamelijke ontspanning vinden, in de gelegenheid gesteld door vereenigingen als Odin, Laga, Weerbaarheid, Caroussel, Voetbal, Hockey en Bandy en IJclub. Gij kunt U oefenen in de tooneelkunst, in de muziek, in het photographieeren en telken jare biedt de almanak U de gelegenheid Uwe proeven in het schrijven en in het dichten af te leggen.

Gij behoort deze vereenigingen te steunen, niet alleen finantieel, maar vooral door er Uwe krachten aan te wijden.

Het doel van Uw lidmaatschap mag niet in hoofdzaak zijn, eene gemakkelijke gelegenheid te vinden Uzelve te ontwikkelen. Die vereenigingen, zij zijn niet voor U alleen, zij zijn voor ons allen, zij zijn voor ons Corps.

Gij zijt niet in staat hen gelijkelijk te steunen, maar hare overwinningen worden wel gelijkelijk door U gedeeld.

Onze worstelaars, onze roeiers en onze schutters, zij behalen de overwinning niet voor zich zelve alleen, maar ook voor U, minder sterken, zij kampen voor de roem van hun gezelschap, voor de roem van hun Corps.

Gelijk uit de divisies van een machtig leger de besten als voorvechters worden uitgezonden, zoo zenden wij de meest geoefende leden uit de vereenigingen van ons Corps, om te strijden voor hun gemeenschappelijke eer.

Gij behoort dan ook trotsch te zijn op hunne overwinningen omdat gij lid zijt van het D. S. C.

Die overwinningen zijn in den laatsten tijd buitengewoon talrijk geweest.

In de, gedurende de laatste jaren gehouden, Interacademiale wedstrijden, behaalde Odin, Weerbaarheid en IJclub alle eerste prijzen, Laga verbreedde den roem van het D. S. C. in Parijs en in Frankfort en kwam dit jaar in alle nummers van de Varsity als overwinnaar te voorschijn. Op U, candidaat-leden rust de plicht te zorgen dat dit zoo blijve.

Voor 't laatst heb ik bewaard de conversatie-zalen der S. P. In verband hiermede wensch ik U te wijzen op den omgang onder elkander.

Want meent niet, na alles wat ik U gezegd heb, dat ik wenschte, dat gij zoudt gaan behooren tot de kamerstudenten, die zich alleen met het lezen van boeken, met het oplossen van allerlei actueele vraagstukken bezighouden, of tot hen, die uitsluitend in lichaamsoefeningen hunne ontwikkeling zoeken.

Ontwikkelt U door het opdoen van menschenkennis.

Beweegt U te midden uwer vrienden.

Bezoekt te dien einde onze S. P. ik wenschte dat ik er U toe verplichten kon.

Op onze societeit kunt gij U vrij bewegen, kunt gij toegeven aan Uwe dolle buien. Daar vieren wij al onze feesten, wanneer weergalmen die woeste vreugdekreten, die getuigen van Uw onbedorven jeugdig gemoed, die zoo schoon klinken uit den mond van U, o jong student.

Meent niet dat hier *iets slechts* in is.

Ik koester eerbied voor hen, die om bijzondere redenen (finantieele, gezondheids of andere) zich onttrekken aan dit leven, maar wacht U voor de valsche voorstelling als zoude het verkeerd zijn, daar te komen. Wie er zich van onthoudt omdat hij er zich niet thuis gevoeld, omdat hij er geen vrienden heeft, is allerminst in staat onze vogel Phoenix op juiste waarde te schatten.

't Is waar, gij zult op de societeit veel zien dat U tegenstaat, veel taal hooren uitspreken, die U onaangenaam aandoet, maar de meeste ruwe woorden komen vaak uit een goed hart.

Neemt ze echter niet over, omdat gij meent dat het flink wordt gevonden, blijf bovenal Uw eigen oordeel gestand.

Toen ik U heb gewezen op Uwe ernstige plichten, toen ik U heb gewaarschuwd tegen gevaren, die U bedreigen zouden, heb ik U de toekomst veel somberder geteekend dan zij in werkelijkheid is. Want hoewel gij moet inzien dat hij bestaat, de ernst des levens, wil ik U thans waarschuwen voor overdrijving door te veel ernst, door te groote bezadigdheid. Velen om mij heen zie ik een leven leiden, onnatuurlijk met 't oog op hun' leeftijd.

Mocht ook gij, hier neiging toe hebben, brengt U dan te binnen wat De Genestet U heeft toegezongen:

Mij is geen naam, geen rang bekend,
Zoo edel, zoo verheven,
Zoo schoon als de Uwe, o jong student,
Die fladdert in het leven.

Die nimmer dwaas was in zijn jeugd,
Wordt nimmer recht verstandig.
Een fiksche jeugd, baart mannendeugd,
Maakt handelbaar en handig.

Blijf jong en wild en woest en rond,
O, dat die lustige oogen,
Altijd zoo helder, zoo gezond,
Zoo edel gloeien mogen!

Gij zijt nog jong. Het schoonste, meest zorgeloze gedeelte van Uw leven ligt voor U. Geniet ervan zooveel gij kunt, doch, keer van tijd tot tijd in tot Uzelf om U af te vragen of gij niet verzaakt Uwe studies, of gij wel na komt Uwe plichten als mensch en als student. Moge het U gegeven zijn Uw leven zoo in te richten dat gij vrij kunt blijven van zelfverwijt.

Candidaat-leden: U allen wensch ik toe een absoluut gelukkige studententijd.

Ik verzoek u thans allen op te staan.

Candidaat-leden:

Nog enkele oogenblikken en gij zult in ons Corps zijn opgenomen. Ik heb U aangetoond het groote voorrecht, dat U hierdoor te beurt valt, maar ik heb U ook gewezen op Uwe verplichtingen jegens ons.

Leg thans in dit oogenblik van plechtigen ernst bij U zelve af de belofte, steeds Uwe beste krachten in te zullen spannen tot het instand doen houden, tot het zoo mogelijk nog doen stijgen in aanzien en in bloei, ons geliefd D.S.C.

Moge geen der Uwen ooit berouw hebben tot ons te zijn toegetreden, moge het ons nimmer berouwen U in ons midden te hebben opgenomen.

Ontvang van mij het hooge recht om lid te zijn van ons Corps.

Candidaat-leden. Met dezen hamerslag, inaugureer ik U tot leden van het D. S. C.

ADVERTENTIEN.

ALGEMEENE MUZIEKHANDEL. Markt 25. HEES & Co. DELFT.

Beveelt zich aan voor de levering van

MINERVA BEELDEN à / 2,50, CONSOLES à / 1,—.

Groote en kleine bustes van Mozart en Beethoven.

Grootste sorteering Muziekinstrumenten en Snaren.

VIOOL SNAREN.
ALT SNAREN.
CELLO SNAREN.
BAS SNAREN.

BANJO SNAREN.
BANDURIA SNAREN.
MANDOLIN SNAREN.
MANDOLA SNAREN.

MANDOLONCELL SNAREN.
GUITAAR SNAREN.
BAS-GUITAAR SNAREN.
Alle soorten CITHER SNAREN.

DELFTSCHE FOTO-HANDEL.

Voorh. G. B. H. Niestadt en Zn.

KOORNMARKT 89.

MAGAZIJN VAN

Foto-Artikelen, Phonografen en Gramophone's.

Groote sorteering Camera's, Objectieven, enz.

VRAAG:

Sandell Platen, (Anti-Hallo.)

Uiterst gevoelig, helder en contrastrijk!!

Goer'z Klapapparaten en
dubbel anastigmaten ruim voorradig.

EETTAFEL.

Terstond of na de inauguratie zeer goede EETTAFEL
aan 6 à 10 heeren aangeboden. v. LEEUWENHOEKSINGEL 4.

Voor 6 Heeren gelegenheid voor

Koffiedrinken en Dineeren.

BRABANTSCHER TURFMARKT No. 35.

EETTAFEL

aangeboden voor 4 Heeren.

Ook gelegenheid voor 3 Heeren

KOFFIE TE DRINKEN

bij J. G. DEN HENGST, Oude Delft 235.

KOFFIE- en EETTAFEL

aangeboden aan H.H. Studenten, alsmede een GEMEUBI-
LEERDE ZITKAMER en GROOTE FRISSCHE SLAAP-
KAMER, voor zeer billijken prijs.

Adres OUDE DELFT 37.

Wegens omstandigheden direct ter overname aangeboden:

de huur eener gemeubil. Zit- en Slaapkamer.

Adres MARKT 50.

Passerdoos, Richter VIII P,

slechts 3 maal gebruikt, wordt ter overname aangeboden,
door iemand, die zijn studiën aan de P. S. afbrak.

Brieven fr. onder No. 25918-w, Bureau van dit Blad.

Oranje Limonade

van het Delftsche Scheikundig Laboratorium is steeds
voorhanden bij

J. J. G. BOERE,

Telefoonnummer 188.

Hypolitusbuurt 2.

In den omtrek van het Station Holl. Spoor en Stoomtram Den Haag—Delft, worden te 's-Gravenhage in een klein gezin aangeboden:

Gemeubileerde Kamers,

met of zonder Pension.

Ruime luchtige vertrekken. Billijke conditiën.

Adres met Brieven onder No. 2500^{sw}, Bur. van dit Blad.

Gelegenheid voor besloten Partijen.

Nog twee zaaltjes disponibel.

MAISON BONTEKOE,

OUDE DELFT 141.

Barnetplaten en Papieren,

alsmede ANILIN, LOMBERG, MARIONPLATEN etc., zijn uitsluitend verkrijgbaar in het Fotoartikelen-Magazijn van

Koornmarkt 46.

ADR. VAN OOSTEN.

HEES & Co. Algemeene Muziekhandel,

MARKT 25, DELFT.

Filialen DELFT, DEN HAAG, HAARLEM, MAASSLUIS.

Speciaal adres voor verhuren van PIANO'S en ORGELS

tegen billijke condities, voor korten en langen termijn.

RUIME KEUZE IN

Fransche, Duitsche en Spaansche GUITAREN en Italiaansche MANDOLINE'S en MANDOLA'S.

RIJJOOL.

Ondergeteekende beveelt zich beleeft aan voor de levering van
APPELBOLLEN EN SAUCIJZENBROODJES.

J. T. GUSSENHOVEN CUISINIER.

Binnenwatersloot 30.

 Reclame-Cahier, 64 bladzijden dik,
blauw omslag, vloeï en etiket **5 Cents.**

SCHOOLSCHRIFTEN	40 bladzijden.	per dozijn	35 Cents.
„	40 „	zwaar papier.	45 „
„	76 „	„ „	80 „
„	80 „	„ „	68 „
„	80 „	zwart omslag	100 „

DICTAAT-CAHIERS, 160 bladz. dik, zwaar papier, leër omslag slechts 18 Cts.

DICTAAT-CAHIERS, geel omslag, 40 bladzijden, **6 Cents.**

„ „ „ „ „ „ „ **10** „

Diverse soorten **PASTELS, POTLOODEN, NOTITIEBOEKJES,** enz.
tegen bekende lage prijzen.

A. J. PRINS, Choorstraat 42.

Goedkoopste Papierhandel.

S. BRUIGOM. - BLOEMENMAGAZIJN.

Telefoon-int. 6.

HOUTTUINEN 4, DELFT.

Telefoon-int. 6.

Bloemwerken van kunst en smaak.

— SPECIAAL INGERICHT VOOR VERZENDING. —

BEKROOND: 1902, Aug. Nation. tentoonstelling te Zeist met 2 eerste en 2 tweede prijzen.